

Jsem kuřátko a jmenuji se Žlutík. Chodím do stejné školky jako vy – do školky Kuřátko. Že jste mě tu nikdy neviděli? To proto, že jsem trochu stydlivé kuřátko a většinou jsem ve školce schované. Všechno ale slyším a vidím. Líbí se mi, jak si umíte krásně hrát, zpívat písničky, cvičit, kreslit a jste všichni dohromady kamarádi. Teď je ale ve školce ticho už několik dní a já, Žlutík, jsem z toho smutný.

Možná, že jste šly do lesa. Slyšelo jsem, že tam s paní učitelkami rády chodíte. Půjdu vás tedy do lesa hledat! Ano, já, kuřátko Žlutík, jdu do lesa!

„Františku,“ povídám, „nevíš, kde jsou děti?“

„Žlutíku,“ odpověděl František, „děti teď nemohou nějakou dobu chodit do školky.“

A jeje. Mě se ale tááák stýská. Musím něco udělat! Ale co? ... Hm, už to mám!!!

Víte co, děti? Když nemůžeme do školky, udělám si v lese domeček a v něm budu bydlet a vy za mnou můžete přijít. Budu tam na vás čekat. Cestičku ke mně najdete podle fáborků uvázaných na stromech a keřích. A než se v lese uvidíme, připravím pro vás překvapení – různé lesní úkoly, protože já už les také znám. Tatínek, maminka nebo starší sourozenec vám úkoly přečtou a splnit je můžete společně. Za každý úkol získáte písmenko do tajenky a dozvíte se, co jsem poznal.

Těším se, až mě najdete!

Vaše kuřátko žlutík

TAJENKA:

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.
----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----	-----	-----	-----